

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Šimky a soudců Evy Šonkové a Tomáše Kocourka v právní věci žalobkyně: **A. T.**, zast. Mgr. Janou Hrdličkovou, advokátkou se sídlem Myslíkova 2020/4, Praha 2, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 8. 2023, č. j. X, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2024, č. j. 21 Ad 31/2023-57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti tamtéž specifikovanému rozhodnutí žalované ze dne 16. 8. 2023. Tímto rozhodnutím byl žalobkyni dle § 56 odst. 1 písm. a) spolu s § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ode dne 12. 5. 2023 odňat invalidní důchod. Dle prvostupňového posudku Lékařské posudkové služby Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 3. 2023, č. j. LPS/2023/279-P10_CSSZ, byla míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně stanovena na 20 % (neodpovídající uznání invalidity). Žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí žalované podala námitky. Druhostupňový posudek Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 7. 2023, č. j. LPS/2023/944-NR-PLZ_CSSZ, potvrdil závěry posudku ze dne 7. 3. 2023, a námitkám žalobkyně tak nebylo vyhověno.

[2] Sporné bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Ke zjištění skutkového stavu městský soud obstaral posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále „posudek PK MPSV“) ze dne 13. 5. 2024, e. č. SZ/2023/3650-PH-15. Posudková komise určila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně Crohnovu chorobu. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti komise hodnotila dle kapitoly XI, oddílu C, položky 4, písmena a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a tato činila 20 % pro chronifikaci potíží, přičemž ostatní diagnostikované nemoci nebyly při hodnocení

invalidity posudkově rozhodné (výčet posuzovaných lékařských zpráv uvedl městský soud v bodě 15. svého rozsudku). Datum zániku invalidity bylo stanoveno ke dni 7. 3. 2023.

[3] Městský soud shledal, že posudek PK MPSV je úplný, přesvědčivý a celistvý, s absencí zásadních rozporů a logických vad. Uvedl, že ve všech třech posudcích (ze dne 7. 3. 2023, ze dne 17. 7. 2023 a ze dne 13. 5. 2024) byla příčina zdravotního postižení žalobkyně určena shodně, stejně jako míra poklesu pracovní schopnosti na hranici 20 %. Ke změně náhledu na míru zdravotního postižení došlo kvůli stabilizaci onemocnění v důsledku biologické léčby. Míra postižení 20 % není zanedbatelná a nepochybně žalobkyni zasahuje do schopnosti řádného výkonu pracovní činnosti, ale objektivně se nejedná o tak výrazný zásah, aby dosahoval úrovně invalidity (dosahující míry snížení pracovní schopnosti alespoň o 35 %).

[4] Kasační stížnost podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Konkrétně namítala, že městský soud nesprávně zjistil skutkový stav. Uvedla, že rozsudek městského soudu porušuje zásadu předvídatelnosti, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání. Míra postižení nemohla poklesnout o 15 % (z 35 % na 20 %), neboť nedošlo k takovému odpovídajícímu zlepšení jejího zdravotního stavu, který by jí umožňoval zapojit se do pracovního života bez dalších problémů. Podle stěžovatelky posudkoví lékaři náležitě nezjistili její zdravotní stav, nepostupovali v souladu s metodikou a nevyžádali si aktuální vyšetření. Uvádí, že do roku 2007 (v uvedeném roce propuklo onemocnění) byla schopna pracovat na vysokých pracovních pozicích, nemoc jí však setrvat na uvedených pozicích znemožňovala. V roce 2018 prodělala těžkou recidivu Crohnovy choroby, v jejímž důsledku byla v pracovní neschopnosti v délce jednoho roku. Dále stěžovatelka popsala, co vše obnáší její onemocnění a jak ji omezuje v průběhu běžného pracovního dne (časté návštěvy toalety, nadměrná míra hygieny atd.). Stěžovatelka následně prodělala další onemocnění, která s sebou přinesla jiné negativní důsledky a ovlivnila její fyzický i psychický stav (nadměrná činnost štítné žlázy, předčasné klimakterium, nemoc COVID-19 atd.). Dále upozorňuje, že si zdravotní stav nezpůsobila sama nezdravým životním stylem. Nesouhlasí, že by její zdravotní stav měl být klasifikován jako stabilizovaný, protože nikdy neví, kdy nemoc opět udeří. Žije v neustálém strachu, kdy přijde o práci. Odnětí invalidity znamená i znatelný zásah do její ekonomické sféry. Navíc pohovor s posudkovou komisí MPSV probíhal v nepříjemném prostředí, komise její stav bagatelizovala a od začátku bylo jasné, že stěžovatelce nedůvěřuje. I z toho stěžovatelka usuzuje, že posudkoví lékaři její stav neposoudili objektivně. Posudková komise se podle ní dostatečně nevypořádala s uplatněnými námitkami.

[5] Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaná upozornila na to, že stěžovatelka neuvedla důvod přijatelnosti kasační stížnosti. Kasační námitky směřují do skutkových zjištění, s nimiž nejsou spojeny právní otázky, které by odůvodnily přijatelnost kasační stížnosti. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudky ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, či ze dne 30. 11. 2009, č. j. 4 Ads 81/2009-46) je posouzení vzniku, stupně či zániku invalidity otázkou odbornou. Rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Městský soud si správně vyžádal nový posudek PK MPSV, který potvrdil závěry plynoucí z prvního a druhého lékařského posudku. Posudek PK MPSV byl dle žalované náležitě přesvědčivě odůvodněn a městský soud o něm neměl pochyby. Žalovaná považuje rozsudek městského soudu za správný.

pokračování

[6] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k vypořádání uplatněných stížnostních bodů, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

[7] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[8] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti byla poprvé definována v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. Kasační stížnost je přijatelná a) pokud Nejvyšší správní soud považuje za nutné posoudit zásadní právní otázku, b) je-li dosavadní judikatura krajských soudů k rozhodné otázce rozdílná, c) je-li zapotřebí provést tzv. „judikatorní odklon“, d) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] Stěžovatelka neuvedla, v čem spatřuje přijatelnost kasační stížnosti. Důvody přijatelnosti nenalezl ani Nejvyšší správní soud z úřední povinnosti. Nejvíce se důvodu přijatelnosti uvedenému pod písm. a) a d) § 103 odst. 1 s. ř. s. blíží tvrzení stěžovatelky o nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku.

[10] Stěžovatelka spatřuje uvedenou vadu rozsudku v tom, že městský soud nesprávně zjistil skutkový stav, což vedlo k nesprávnému právnímu posouzení a chybnému závěru městského soudu. Zbytek kasačních námitek směřuje do posouzení pracovní schopnosti stěžovatelky. Stěžovatelka rekapituluje lékařské zprávy a posudky a nesouhlasí s poklesem pracovní schopnosti o 15 %, tedy s mírou poklesu pracovní schopnosti 20 %, tzn. nezakládající invaliditu.

[11] Městský soud si za účelem zjištění skutkového stavu vyžádal posudek PK MPSV ze dne 13. 5. 2024, jehož závěr byl v procentní míře poklesu pracovní schopnosti shodný s lékařskými posudky ze dne 17. 7. 2023 a dne 7. 3. 2023. Městský soud uvedl, že PK MPSV vycházela z dostupných lékařských nálezů, které vyhodnotila komplexním způsobem. Zároveň uvedl, že odborností potřebnou k posouzení zdravotního stavu stěžovatelky nedisponuje, proto věcnou správnost posudku neposuzuje, i z tohoto důvodu si vyžádal posudek PK MPSV.

[12] Nejvyšší správní soud v této věci poukazuje na ustálenou judikaturu (např. rozsudky ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS; ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012-24; ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22; ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 25/2013-26; nebo ze dne 19. 5. 2016, č. j. 6 Ads 40/2016-20, bod 11), podle níž posouzení míry poklesu pracovní schopnosti, včetně data vzniku invalidity, je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Ve správním řízení o dávce podmíněné zdravotním stavem posuzovala zdravotní stav žalovaná (§ 5 písm. i) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení; nově je pro tuto agendu určen Institut posuzování zdravotního stavu, viz § 6b téhož zákona] a v soudním řízení správním Ministerstvo práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 téhož zákona). Posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. S ohledem na jeho mimořádný význam v řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím, to však jen v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti

nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Posudek tak musí splňovat požadavky úplnosti a přesvědčivosti.

[13] Městský soud postupoval v souladu s procesními pravidly a ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Zdejší soud neshledal žádné, natož závažné vady rozsudku městského soudu, které by zakládaly nepřezkoumatelnost. Samotný nesouhlas stěžovatelky se závěry městského soudu nepřezkoumatelnost jeho rozsudku nezakládá.

[14] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že nezjistil žádný z výše definovaných důvodů přijatelnosti kasační stížnosti, proto ji podle výše citovaného § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[15] Kasační stížnost byla odmítnuta pro nepřijatelnost, procesně neúspěšná stěžovatelka tedy nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s; usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS). Žalovaná v daném typu řízení o kasační stížnosti (ve věci důchodového pojištění) právo na náhradu svých nákladů řízení nemá (§ 60 odst. 2 s. ř. s.). Žádný z účastníků tedy nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. května 2025

Karel Šimka
předseda senátu